

Jutjat de Primera Instància i Instrucció de Móstoles; el seu partit judicial queda format per aquest municipi i els de Boadilla del Monte, Brunete, Pozuelo de Alarcón, Quijorna, Villanueva de la Cañada i Villaviciosa de Odón, que se segreguen del partit judicial de Navalcarnero.

Jutjat de Primera Instància i Instrucció de Leganés; el seu partit judicial queda format per aquest municipi i els de Humanes de Madrid i Fuenlabrada, que se segreguen del partit judicial de Madrid.

Jutjat de Primera Instància i Instrucció d'Alcobendas; el seu partit judicial queda format pels municipis d'Alcobendas, San Sebastián de los Reyes, El Molar, San Agustín de Guadalix, Talamanca del Jarama, Pedrezuela i Valdepiélagos, que se segreguen del partit judicial de Colmenar Viejo.

Jutjat de Primera Instància i Instrucció de Fuengirola; el seu partit judicial queda format per aquest municipi i els de Mijas i Benalmádena, que se segreguen del partit judicial de Marbella.

Jutjat de Primera Instància i Instrucció d'Estepona; el seu partit judicial queda format per aquest municipi i els de Casares, Genalguacil, Jubrique, Manilva i Pujerra, que se segreguen del partit judicial de Marbella.

Jutjat de Primera Instància i Instrucció de Villagarcía de Arosa; el seu partit judicial queda format per aquest municipi i els de Villanueva de Arosa i altres de pertanyents al Jutjat de Districte de Caldas de Reyes (Barro, Campolameiro, Catoira, Cuntis, Moraña, Portas, Puenteceasuras i Valgas), que se segreguen dels partits judicials de Cambados i Pontevedra, respectivament.

Jutjat de Primera Instància i Instrucció de Benidorm; el seu partit judicial queda format per aquest municipi i els de Finestrat, Altea i Alfaz de Pi, que se segreguen del partit judicial de Villajoyosa.

Jutjat de Primera Instància i Instrucció de San Bartolomé de Tirajana, el partit judicial del qual queda format per aquest municipi i els de Santa Lucía i Mogán, que se segreguen dels partits judicials de Telde i Guía de Gran Canaria, respectivament.

Jutjat de Primera Instància i Instrucció de Dos Hermanas; el seu partit judicial queda format per aquest municipi, que se segrega del partit judicial d'Utrera.

Article segon.

U. Es creen els jutjats de districte següents:

Alacuás, Almuñécar, Coslada, Fuenlabrada, Mislata, Monzón, Parla, Puentes de García Rodríguez, Roquetas de Mar i San Sebastián de los Reyes.

Dos. S'incorpora el municipi de Mogán al Jutjat de Districte de San Bartolomé de Tirajana.

Article tercer.

Els jutjats de districte integrats en els nous partits judicials queden adscrits als jutjats de primera instància i instrucció creats a l'article primer.

Els jutjats de districte creats per l'article segon queden adscrits al Jutjat de Primera Instància i Instrucció del partit judicial a què pertanyen.

Article quart.

En els pressupostos generals de l'Estat s'han de consignar les dotacions econòmiques per al Ministeri de Justícia que exigeixi l'execució d'aquesta Llei.

Article cinquè.

La provisió de destinacions dels nous jutjats s'ha d'acomodar als reglaments orgànics del personal respectiu.

DISPOSICIÓ FINAL

El Govern ha d'adoptar totes les mesures que exigeixi el compliment i execució d'aquesta Llei.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

S'autoritza el Govern perquè, als efectes del compliment del que preveu aquesta Llei, amb l'informe previ del Consell General del Poder Judicial i en el termini de tres mesos, determini els termes municipals que s'integren en cadascun dels nous jutjats de districte i els que es vegin afectats per la creació dels nous partits judicials.

La determinació dels termes municipals s'ha d'ajustar als criteris d'immediació i agilitat en benefici d'una millor Administració de justícia.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, trenta-u de març de mil nou-cents vuitanta-dos.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

LEOPOLDO CALVO-SOTELUY BUSTELO

9983 LLEI 13/1982, de 7 d'abril, d'integració social dels minusvàlids. («BOE» 103, de 30-4-1982.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

TÍTOL PRIMER

Principis generals

Article u.

Els principis que inspiren aquesta Llei es fonamenten en els drets que reconeix l'article quaranta-nou de la Constitució, pel que fa a la dignitat que els és pròpia, als disminuïts en les seves capacitats físiques, psíquiques o sensorials per a la seva completa realització personal i la seva total integració social, i als disminuïts profunds per a l'assistència i tutela necessàries.

Article dos.

L'Estat espanyol ha d'inspirar la legislació per a la integració social dels disminuïts en la declaració de drets del deficient mental, aprovada per les Nacions Unides el vint de desembre de mil nou-cents setanta-u, i en la declaració de drets dels minusvàlids, aprovada per la Resolució tres mil quatre-cents quaranta-set d'aquesta organització, de nou de desembre de mil nou-cents setanta-cinc, i ha d'ajustar-hi la seva actuació.

Article tres.

U. Els poders públics han de prestar tots els recursos necessaris per a l'exercici dels drets a què es refereix l'article primer, i constitueix una obligació de l'Estat la prevenció, les atencions mèdiques i psicològiques, la rehabi-

litació adequada, l'educació, l'orientació, la integració laboral, la garantia d'uns drets econòmics, jurídicosocials mínims i la Seguretat Social.

Dos. A aquests efectes estan obligats a participar, per a la seva realització efectiva, en el seu àmbit de competències corresponents, l'Administració central, les comunitats autònomes, les corporacions locals, els sindicats, les entitats i organismes públics i les associacions i persones privades.

Article quatre.

U. L'Administració de l'Estat, les comunitats autònomes i les corporacions locals han d'emparar la iniciativa privada sense ànim de lucre, i col·laborar en el desenvolupament d'aquestes activitats mitjançant assessorament tècnic, coordinació, planificació i suport econòmic. Les institucions, associacions i fundacions sense finalitat de lucre, promogudes pels mateixos minusvàlids, els seus familiars o els seus representants legals han de rebre una atenció especial.

Dos. És requisit indispensable per percebre la col·laboració i ajuda esmentades que les actuacions privades s'adeqüin a les línies i exigències de la planificació sectorial que s'estableixi per part de les administracions públiques.

Tres. Als centres finançats, en tot o en part, amb càrrec a fons públics, hi ha d'haver òrgans de control de l'origen i aplicació dels recursos financers, amb la participació dels interessats o subsidiàriament els seus representants legals, de la direcció i del personal al servei dels centres, sens perjudici de les facultats que corresponguin als poders públics.

Article cinc.

Els poders públics han de promoure la informació necessària per a la mentalització completa de la societat, especialment en els àmbits escolar i professional, amb l'objectiu que aquesta, en conjunt, col·labori en el reconeixement i l'exercici dels drets dels minusvàlids, per a la seva integració total.

Article sis.

Les mesures tendents a la promoció educativa, cultural, laboral i social dels minusvàlids s'han de portar a terme mitjançant la seva integració en les institucions de caràcter general, excepte quan per les característiques de les seves minusvalideses requereixin una atenció peculiar a través de serveis i centres especials.

TÍTOL II

Titulars dels drets

Article set.

U. Als efectes d'aquesta Llei s'entén per minusvàlid la persona les possibilitats d'integració educativa, laboral o social de la qual estiguin disminuïdes com a conseqüència d'una deficiència, previsiblement permanent, de caràcter congènit o no, en les seves capacitats físiques, psíquiques o sensorials.

Dos. El reconeixement del dret a l'aplicació dels beneficis que preveu aquesta Llei l'ha d'efectuar l'òrgan de l'Administració que es determini reglamentàriament, amb l'informe previ dels corresponents equips multiprofessionals qualificadors.

Tres. Als efectes del reconeixement del dret als serveis que tendeixin a prevenir l'aparició de la minusvalidesa, s'assimilen a aquesta situació els estats previs, entesos com a processos en evolució que puguin arribar a ocasionar una minusvalidesa residual.

Quatre. Els serveis, prestacions i altres beneficis que preveu aquesta Llei s'atorguen als estrangers que tinguin reconeguda la situació de residents a Espanya, de conformitat amb el que preveuen els acords subscrits amb els seus estats respectius i, si no, en funció del principi de reciprocitat.

Cinc. El Govern estén l'aplicació de les prestacions econòmiques que preveu aquesta Llei als espanyols residents a l'estranger, sempre que no tinguin una protecció equiparable en el país de residència, en la forma i amb els requisits que reglamentàriament es determinin.

TÍTOL III

Prevenió de les minusvalideses

Article vuit.

La prevenció de les minusvalideses constitueix un dret i un deure de qualsevol ciutadà i de la societat en conjunt i forma part de les obligacions prioritàries de l'Estat en el camp de la salut pública i dels serveis socials.

Article nou.

U. El Govern ha de presentar a les Corts Generals un projecte de llei en el qual es fixin els principis i normes bàsiques d'ordenació i coordinació en matèria de prevenció de les minusvalideses.

Dos. Sens perjudici de les facultats que puguin correspondre a les diferents administracions públiques, en l'àmbit de les seves respectives competències, per formular els seus propis plans d'actuació en la matèria, el Govern ha d'elaborar quadriennalment, en relació amb aquests plans, un pla nacional de prevenció de les minusvalideses que s'ha de presentar a les Corts Generals per al seu coneixement, i del desplegament del qual ha d'informar anualment aquestes.

Tres. En els plans esmentats s'ha de concedir una importància especial als serveis d'orientació i planificació familiar, consell genètic, atenció prenatal i perinatal, detecció i diagnòstic precoç i assistència pediàtrica, així com a la higiene i seguretat en el treball, a la seguretat en el trànsit viari, al control higiènic i sanitari dels aliments i a la contaminació ambiental. S'hi han de preveure de manera específica les accions destinades a les zones rurals.

TÍTOL IV

Del diagnòstic i valoració de les minusvalideses

Article deu.

U. S'han de crear equips multiprofessionals que, actuïn en un àmbit sectorial, i assegurin una atenció interdisciplinària a cada persona que ho necessiti, per garantir la seva integració en el seu entorn sociocomunitari.

La seva composició i funcionament s'han d'establir reglamentàriament, en el termini màxim de divuit mesos, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Dos. Són funcions dels equips multiprofessionals de valoració:

a) Emetre un informe diagnòstic normalitzat sobre els diversos aspectes de la personalitat i les disminucions del presumpte minusvàlid i del seu entorn sociofamiliar.

b) L'orientació terapèutica, i determinar les necessitats, aptituds i possibilitats de recuperació, així com el seguiment i revisió.

c) La valoració i qualificació de la presumpta minusvàlida, i determinar el tipus i grau de disminució en relació amb els beneficis, drets econòmics i serveis que preveu la legislació, sens perjudici del reconeixement del dret que correspongui efectuar a l'òrgan administratiu competent.

d) La valoració i qualificació esmentades anteriorment són revisables en la forma que reglamentàriament es determini. La valoració i qualificació definitives només es realitzen quan el presumpte minusvàlid hagi assolit la seva màxima rehabilitació o quan la seva lesió sigui presumiblement definitiva, la qual cosa no impedeix valoracions prèvies per obtenir uns beneficis determinats.

Article onze.

Les qualificacions i valoracions dels equips multiprofessionals responen a criteris tècnics unificats i tenen validesa davant qualsevol organisme públic.

TÍTOL V

Sistema de prestacions socials i econòmiques

Article dotze.

U. Mentre no es desenvolupin les previsions incloses a l'article quaranta-u de la Constitució, el Govern, en el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, ha d'establir i regular per decret un sistema especial de prestacions socials i econòmiques per als minusvàlids que, pel fet de no dur a terme una activitat laboral, no estiguin inclosos en el camp d'aplicació del sistema de la Seguretat Social. En el decret esmentat s'han d'especificar les condicions econòmiques que han de reunir els beneficiaris de les diferents prestacions.

Dos. L'acció protectora d'aquest sistema ha de comprendre almenys:

- Assistència sanitària i prestació farmacèutica.
- Subsidi de garantia d'ingressos mínims.
- Subsidi per ajuda de tercera persona.
- Subsidi de mobilitat i compensació per a despeses de transport.
- Recuperació professional.
- Rehabilitació medicofuncional.

Article tretze.

U. L'assistència sanitària i farmacèutica que preveu l'apartat dos, a), de l'article anterior l'han de prestar els serveis sanitaris del sistema de la Seguretat Social, amb l'extensió, durada i condicions que reglamentàriament es determinin.

Dos. Els beneficiaris del sistema especial de prestacions assistencials i econòmiques descrit a l'article anterior estan exempts d'abonament d'aportació pel consum d'especialitats farmacèutiques.

Article catorze.

U. El minusvàlid major d'edat el grau de minusvàlida del qual excedeixi el que reglamentàriament es determini, i que per raó d'aquest es vegi impossibilitat

d'obtenir una feina adequada, té dret a percebre un subsidi de garantia d'ingressos mínims, la quantia del qual s'ha de fixar en les disposicions de desplegament d'aquesta Llei, sempre que, si no té mitjans econòmics, no percebi una prestació pecuniària de l'Estat, comunitats autònomes, corporacions locals o de la Seguretat Social. Si percep una prestació econòmica, el subsidi es redueix en una quantia igual a l'import d'aquella.

Dos. Aquest subsidi és compatible amb els recursos personals del beneficiari si en còmput mensual no excedeixen una quantia que s'ha de fixar anualment per decret, i que en tot cas ha de tenir en compte les persones que el minusvàlid tingui al seu càrrec.

Tres. La quantia d'aquest subsidi es determina per decret, amb caràcter uniforme, i no pot ser inferior al cinquanta per cent del salari mínim interprofessional.

Article quinze.

Els minusvàlids acollits en centres públics o privats finançats en tot o en part amb fons públics, i mentre hi romanguin, tenen dret a la part del subsidi de garantia d'ingressos mínims que reglamentàriament es determina.

Article setze.

U. Són beneficiaris del subsidi a què es refereix l'apartat c) de l'article dotze, dos, els minusvàlids majors d'edat, que no tenen mitjans econòmics, el grau de minusvàlida dels quals excedeixi el que reglamentàriament es determini i que, a conseqüència de pèrdues anatòmiques o funcionals, necessiti l'assistència d'una altra persona per realitzar els actes més essencials de la vida, com ara vestir-se, desplaçar-se, menjar o anàlegs.

Dos. Les previsions incloses a l'article catorze, així com les relatives a la percepció de prestacions pecuniàries per un motiu anàleg, són aplicables al subsidi que regula aquest article.

Article disset.

Els minusvàlids amb problemes greus de mobilitat que reuneixin els requisits que s'estableixin reglamentàriament tenen dret així mateix a la percepció del subsidi a què es refereix l'apartat c) de l'article dotze, dos, la quantia del qual és fixada per decret.

TÍTOL VI

De la rehabilitació

Article divuit.

U. S'entén per rehabilitació el procés dirigit al fet que els minusvàlids adquireixin el seu màxim nivell de desenvolupament personal i la seva integració en la vida social, fonamentalment a través de l'obtenció d'una feina adequada.

Dos. Els processos de rehabilitació poden comprendre:

- Rehabilitació medicofuncional.
- Tractament i orientació psicològics.
- Educació general i especial.
- Recuperació professional.

Tres. L'Estat ha de fomentar i establir el sistema de rehabilitació, que ha d'estar coordinat amb la resta de serveis socials, escolars i laborals, en les menors unitats possi-

bles, per acostar el servei als usuaris i administrar-lo descentralitzadament.

SECCIÓ PRIMERA

*De la rehabilitació medicofuncional**Article dinou.*

U. La rehabilitació medicofuncional, dirigida a dotar de les condicions necessàries per a la seva recuperació les persones que presentin una disminució de la seva capacitat física, sensorial o psíquica, ha de començar de forma immediata a la detecció i al diagnòstic de qualsevol tipus d'anomalia o deficiència, i s'ha de continuar fins a aconseguir la màxima funcionalitat, així com el manteniment d'aquesta.

Dos. Als efectes del que preveu l'apartat anterior, la persona que presenti alguna disminució funcional, qualificada segons el que disposa aquesta Llei, té dret a beneficiar-se dels processos de rehabilitació mèdica necessaris per corregir o modificar el seu estat físic, psíquic o sensorial quan aquest constitueixi un obstacle per a la seva integració educativa, laboral i social.

Tres. Els processos de rehabilitació s'han de complementar amb el subministrament, l'adaptació, conservació i renovació d'aparells de pròtesis i ortesis, així com els vehicles i altres elements auxiliars per als minusvàlids la disminució dels quals ho aconselli.

Article vint.

El procés rehabilitador que s'iniciï en institucions específiques s'ha de desenvolupar en íntima connexió amb els centres de recuperació on s'hagi de continuar i ha de prosseguir, si és necessari, com a tractament domiciliari, a través d'equips mòbils multiprofessionals.

Article vint-u.

L'Estat ha d'intensificar la creació, dotació i posada en funcionament dels serveis i institucions de rehabilitació i recuperació necessaris i degudament diversificats, per atendre adequadament els minusvàlids, tant en zones rurals com urbanes, i aconseguir la seva màxima integració social i ha de fomentar la formació de professionals, així com la recerca, producció i utilització d'ortesis i pròtesis.

SECCIÓ SEGONA

*Del tractament i orientació psicològics**Article vint-dos.*

U. El tractament i l'orientació psicològics han d'estar presents durant les diferents fases del procés rehabilitador, i van encaminats a aconseguir del minusvàlid la superació de la seva situació i el més ple desenvolupament de la seva personalitat.

Dos. El tractament i orientació psicològics han de tenir en compte les característiques personals del minusvàlid, les seves motivacions i interessos, així com els factors familiars i socials que el puguin condicionar, i han d'estar dirigits a potenciar al màxim l'ús de les seves capacitats residuals.

Tres. El tractament i suport psicològics són simultanis als tractaments funcionals i, en tot cas, es faciliten des de la comprovació de la minusvalidesa, o des de la data en què s'iniciï un procés patològic que pugui desembocar en minusvalidesa.

SECCIÓ TERCERA

*De l'educació**Article vint-tres.*

U. El minusvàlid s'ha d'integrar en el sistema ordinari de l'educació general, i ha de rebre, si s'escau, els programes de suport i recursos que aquesta Llei reconeix.

Dos. L'educació especial s'imparteix, transitòriament o definitivament, als minusvàlids als quals resulti impossible la integració en el sistema educatiu ordinari i d'acord amb el que preveu l'article vint-i-sis d'aquesta Llei.

Article vint-quatre.

En tot cas, la necessitat de l'educació especial està determinada, per a cada persona, per la valoració global dels resultats de l'estudi diagnòstic previ de contingut pluridimensional.

Article vint-cinc.

L'educació especial s'imparteix en les institucions ordinàries, públiques o privades, del sistema educatiu general, de forma continuada, transitòria o mitjançant programes de suport, segons les condicions de les deficiències que afectin cada alumne i s'ha d'iniciar tan precoçment com ho requereixi cada cas. El seu procés ulterior s'ha d'acomodar al desenvolupament psicobiològic de cada subjecte i no a criteris estrictament cronològics.

Article vint-sis.

U. L'educació especial és un procés integral, flexible i dinàmic, que es concep per a la seva aplicació personalitzada i comprèn els diferents nivells i graus del sistema d'ensenyament, particularment els considerats obligatoris i gratuïts, encaminats a aconseguir la total integració social del minusvàlid.

Dos. Concretament, l'educació especial tendeix a la consecució dels objectius següents:

- a) La superació de les deficiències i de les conseqüències o seqüeles que se'n deriven.
- b) L'adquisició de coneixements i hàbits que el dotin de la màxima autonomia possible.
- c) La promoció de totes les capacitats del minusvàlid per al desenvolupament harmònic de la seva personalitat.
- d) La incorporació a la vida social i a un sistema de treball que permeti als minusvàlids servir-se i realitzar-se ells mateixos.

Article vint-set.

Només quan la profunditat de la minusvalidesa ho faci imprescindible, l'educació per a minusvàlids s'ha de portar a terme en centres específics. A aquests efectes funcionen en connexió amb els centres ordinaris, dotats d'unitats de transició per facilitar la integració dels seus alumnes en centres ordinaris.

Article vint-vuit.

U. L'educació especial, com a procés integrador de diferents activitats, ha de disposar del personal interdisciplinari tècnicament adequat que actuï com a equip multiprofessional, i garanteixi les diverses atencions que requereixi cada deficient.

Dos. Tot el personal que, a través de les diferents professions i en els diferents nivells, intervingui en l'educació especial ha de posseir, a més del títol professional adequat a

la seva funció respectiva, l'especialització, experiència i aptitud necessàries.

Tres. Els equips multiprofessionals que preveu l'article deu han d'elaborar les orientacions pedagògiques individualitzades, l'aplicació de les quals correspon al professorat del centre. Aquests mateixos equips han d'efectuar periòdicament el seguiment i avaluació del procés integrador del minusvàlid en les diferents activitats, en col·laboració amb el centre esmentat.

Article vint-nou.

Tots els hospitals, tant infantils com de rehabilitació, així com els que tinguin serveis pediàtrics permanents, siguin de l'Administració de l'Estat, dels organismes autònoms que en depenen, de la Seguretat Social, de les comunitats autònomes i de les corporacions locals, així com els hospitals privats, que regularment ocupin almenys la meitat dels seus llits, amb malalts l'estada i atenció sanitària dels quals siguin abonades amb càrrec a recursos públics, han de disposar d'una secció pedagògica per prevenir i evitar la marginació del procés educatiu dels alumnes en edat escolar interns en aquests hospitals.

Article trenta.

Els minusvàlids, en la seva etapa educativa, tenen dret a la gratuïtat de l'ensenyament, en les institucions de caràcter general, en les d'atenció particular i en els centres especials, d'acord amb el que disposen la Constitució i les lleis que la despleguen.

Article trenta-u.

U. Dins l'educació especial s'ha de considerar la formació professional del minusvàlid d'acord amb el que estableixen els diferents nivells del sistema d'ensenyament general i amb el contingut dels articles anteriors.

Dos. Els minusvàlids que cursin estudis universitaris, la minusvalidesa dels quals els dificulti greument l'adaptació al règim de convocatòries establert amb caràcter general, poden sol·licitar, i els centres els ho han de concedir, l'ampliació del nombre d'aquestes en la mesura que compensi la seva dificultat. Sense que disminueixi el nivell exigent, les proves s'han d'adaptar, si s'escau, a les característiques de la minusvalidesa que presenti l'interessat.

Tres. Als efectes de la participació en el control i gestió que preveu l'Estatut de centres escolars, s'ha de tenir en compte l'especialitat d'aquesta Llei en el que fa referència als equips especialitzats.

SECCIÓ QUARTA

De la recuperació professional

Article trenta-dos.

U. Els minusvàlids en edat laboral tenen dret a beneficiar-se de les prestacions de recuperació professional de la Seguretat Social en les condicions que estableixin les disposicions de desplegament d'aquesta Llei.

Dos. Els processos de recuperació professional comprenen, entre altres, les prestacions següents:

- Els tractaments de rehabilitació medicofuncional, que regula la secció primera d'aquest títol.
- L'orientació professional.
- La formació, readaptació o reeducació professional.

Article trenta-tres.

L'orientació professional l'han de prestar els serveis corresponents, tenint en compte les capacitats reals del minusvàlid, determinades sobre la base dels informes dels equips multiprofessionals. Així mateix s'han de prendre en consideració l'educació escolar efectivament rebuda i per rebre, els desitjos de promoció social i les possibilitats de feina existents en cada cas, així com l'atenció a les seves motivacions, aptituds i preferències professionals.

Article trenta-quatre.

U. La formació, readaptació o reeducació professional, que pot comprendre, si s'escau, una preformació general bàsica, s'ha d'impartir d'acord amb l'orientació professional prestada amb anterioritat, seguint els criteris establerts a l'article tercer d'aquesta Llei, i a la secció segona d'aquest títol.

Dos. Les activitats formatives les poden impartir, a més dels centres de caràcter general o especial dedicats a això, les empreses, i en aquest últim supòsit és necessària la formalització d'un contracte especial de formació professional entre el minusvàlid o, si s'escau, el representant legal, i l'empresari, el contingut bàsic del qual ha de ser fixat per les normes de desplegament d'aquesta Llei, en relació amb el que disposa l'article onze de l'Estatut dels treballadors.

Article trenta-cinc.

U. Les prestacions a què es refereix aquesta secció es poden complementar, si s'escau, amb altres mesures addicionals que facilitin al beneficiari l'assoliment del màxim nivell de desenvolupament personal i afavoreixin la seva plena integració en la vida social.

Dos. Els beneficiaris de la prestació de recuperació del sistema de Seguretat Social es poden beneficiar, així mateix, de les mesures complementàries a què es refereix l'apartat anterior.

Article trenta-sis.

U. Els processos de recuperació professional els han de prestar els serveis de recuperació i rehabilitació de la Seguretat Social, amb la fixació prèvia per a cada beneficiari del programa individual que s'estimi procedent.

Dos. A aquests efectes, els ministeris competents, en el termini d'un any, han d'elaborar un pla d'actuació en la matèria, en el qual, sobre la base del principi de sectorització, es prevegin els centres i serveis necessaris, tenint present la coordinació entre les fases mèdica, escolar i laboral del procés de rehabilitació i la necessitat de garantir als minusvàlids residents en zones rurals l'accés als processos de recuperació professional.

Tres. La dispensació dels tractaments recuperadors és gratuïta.

Quatre. Els qui rebin les prestacions de recuperació professional han de percebre un subsidi en les condicions que determinin les disposicions de desplegament d'aquesta Llei.

TÍTOL VII

De la integració laboral

Article trenta-set.

És finalitat primordial de la política d'ocupació de treballadors minusvàlids la seva integració en el sistema ordinari de treball o, si no, la seva incorporació al sistema productiu

mitjançant la fórmula especial de treball protegit que s'esmenta a l'article quaranta-u.

Article trenta-vuit.

U. Les empreses públiques i privades que ocupin un nombre de treballadors fixos que excedeixi els cinquanta estan obligades a ocupar un nombre de treballadors minusvàlids no inferior al dos per cent de la plantilla.

Dos. S'entenen nuls i sense efecte els preceptes reglamentaris, les clàusules dels convenis col·lectius, els pactes individuals i les decisions unilaterals de les empreses que comportin discriminacions en el treball en contra dels minusvàlids, en matèria de retribucions, jornades i altres condicions de treball.

Tres. En les proves selectives per a l'ingrés en els cosos de l'Administració de l'Estat, comunitats autònomes, Administració local, institucional i de la Seguretat Social, els minusvàlids han de ser admesos en igualtat de condicions amb els altres aspirants.

Les condicions personals d'aptitud per a l'exercici de les funcions corresponents s'acrediten, si s'escau, mitjançant un dictamen vinculat expedit per l'equip multiprofessional competent, que ha de ser emès amb anterioritat a la iniciació de les proves selectives.

Quatre. Es fomenta l'ocupació dels treballadors minusvàlids mitjançant l'establiment d'ajudes que facilitin la seva integració laboral. Aquestes ajudes poden consistir en subvencions o préstecs per a l'adaptació dels llocs de treball, l'eliminació de barreres arquitectòniques que en dificultin l'accés i la mobilitat en els centres de producció, la possibilitat d'establir-se com a treballadors autònoms, el pagament de les quotes de la Seguretat Social i totes les altres que es consideren adequades per promoure la col·locació dels minusvàlids, especialment la promoció de cooperatives.

Article trenta-nou.

U. Correspon al Ministeri de Treball i Seguretat Social, a través de les oficines d'ocupació de l'Institut Nacional d'Ocupació, la col·locació dels minusvàlids que finalitzin la seva recuperació professional quan aquesta sigui necessària.

Dos. Als efectes d'aplicació de beneficis que aquesta Llei i les seves normes de desplegament reconeguin, tant als treballadors minusvàlids com a les empreses que els ocupin, les oficines d'ocupació han de confeccionar un registre de treballadors minusvàlids demandants de feina, inclosos en el cens general d'aturats.

Tres. Per garantir l'aplicació eficaç del que disposen els dos apartats anteriors, i aconseguir l'adequació entre les condicions personals del minusvàlid i les característiques del lloc de treball, s'ha d'establir per reglament, la coordinació entre les oficines d'ocupació i els equips multiprofessionals que preveu aquesta Llei.

Article quaranta.

U. En el termini de sis mesos, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Ministeri de Treball i Seguretat Social ha de dictar les normes de desplegament sobre l'ocupació selectiva regulada a la secció tercera del capítol VII del títol II de la Llei general de la Seguretat Social, i coordinar-les amb el que disposa aquesta Llei.

Dos. En les normes esmentades s'han de regular específicament les condicions de readmissió, per part de les empreses, dels seus propis treballadors, una vegada acabats els processos de recuperació corresponents.

Article quaranta-u.

U. Els minusvàlids que per raó de la naturalesa o de les conseqüències de les seves minusvalideses no puguin exercir, provisionalment o definitivament, una activitat laboral en les condicions habituals, han de ser ocupats en centres especials d'ocupació, quan la seva capacitat de treball sigui igual o superior a un percentatge de la capacitat habitual que es fixa per la corresponent norma reguladora de la relació laboral de caràcter especial dels treballadors minusvàlids que prestin els seus serveis en centres especials d'ocupació.

Dos. Si la capacitat residual dels minusvàlids no assoleix el percentatge establert a l'apartat anterior, han d'accedir, si s'escau, als centres ocupacionals que preveu el títol VIII d'aquesta Llei.

Tres. Els equips multiprofessionals de valoració que preveu l'article deu determinen, en cada cas, mitjançant resolució motivada, les possibilitats d'integració real i la capacitat de treball dels minusvàlids a què es refereixen els apartats anteriors.

Article quaranta-dos.

U. Els centres especials d'ocupació són aquells l'objectiu principal dels quals és realitzar un treball productiu, participar regularment en les operacions del mercat, i que tenen com a finalitat assegurar una feina remunerada i la prestació de serveis d'ajustament personal i social que requereixin els seus treballadors minusvàlids; a la vegada que és un mitjà d'integració del màxim nombre de minusvàlids al règim de treball normal.

Dos. La totalitat de la plantilla dels centres especials d'ocupació ha d'estar constituïda per treballadors minusvàlids, sens perjudici de les places en plantilla del personal no minusvàlid imprescindible per al desenvolupament de l'activitat.

Article quaranta-tres.

U. En consideració a les característiques especials que concorren en els centres especials d'ocupació i perquè aquests puguin complir la funció social requerida, les administracions públiques poden establir, de la forma en què reglamentàriament es determini, compensacions econòmiques, destinades als centres, per ajudar a la viabilitat d'aquests, i per a això establir, a més, els mecanismes de control que s'estimin pertinents.

Dos. Els criteris per establir aquestes compensacions econòmiques són que aquests centres especials d'ocupació reuneixin les condicions d'utilitat pública i d'imprescindibilitat i que no tinguin ànim de lucre.

Article quaranta-quatre.

Els treballadors minusvàlids ocupats en els centres especials d'ocupació queden inclosos en el règim corresponent de la Seguretat Social, i el Govern ha de dictar les normes específiques de les seves condicions de treball i de Seguretat Social, en consideració a les característiques peculiars de la seva activitat laboral.

Article quaranta-cinc.

U. Els centres especials d'ocupació poden ser creats tant per organismes públics i privats com per les empreses, sempre amb subjecció a les normes legals, reglamentàries i convencionals, que regulin les condicions de treball.

Dos. Les administracions públiques, dins l'àmbit de les seves competències i a través de l'estudi de necessitats sectorials, han de promoure la creació i posada en marxa de centres especials d'ocupació, sigui directament o en col·

laboració amb altres organismes o entitats, a la vegada que han de fomentar la creació de llocs de treball especials per a minusvàlids mitjançant l'adopció de les mesures necessàries per a la consecució d'aquestes finalitats. Així mateix, han de vigilar, de forma periòdica i rigorosa, que els minusvàlids siguin ocupats en condicions de treball adequades.

Article quaranta-sis.

Els equips multiprofessionals de valoració han de sotmetre a revisions periòdiques els minusvàlids ocupats en els centres especials d'ocupació a fi d'impulsar la seva promoció tenint en compte el nivell de recuperació i adaptació laboral assolit.

Article quaranta-set.

U. Els minusvàlids en edat laboral, la capacitat dels quals estigui compresa entre els graus mínim i màxim que es fixin de conformitat amb el que preveu l'article setè, que no disposin d'un lloc laboral retribuït per causes no imputables a ells, tenen dret a percebre el subsidi de garantia d'ingressos mínims que estableix l'article quinze, a partir de la data de la inscripció en el Registre que preveu l'article trenta-nou punt dos, sempre que reuneixin els mateixos requisits d'ordre econòmic que estableix l'article quinze i pel període màxim que estableix la Llei bàsica d'ocupació per a les prestacions per desocupació.

Dos. El dret a la percepció del subsidi queda subordinat al compliment previ, per part del beneficiari, de les mesures de recuperació professional que, si s'escau, se li hagin prescrit.

Article quaranta-vuit.

El pagament del subsidi de garantia d'ingressos mínims es fa efectiu mentre subsisteixi la situació d'atur, i en cas que el minusvàlid aturat no hagi rebutjat una oferta d'ocupació adequada a les seves aptituds físiques i professionals.

TÍTOL VIII

Dels serveis socials

Article quaranta-nou.

Els serveis socials per als minusvàlids tenen com a objectiu garantir-los l'assoliment d'uns nivells de desenvolupament personal i d'integració en la comunitat adequats, així com la superació de les discriminacions addicionals que pateixen els minusvàlids que resideixin en les zones rurals.

Article cinquanta.

L'actuació en matèria de serveis socials per a minusvàlids s'ha d'acomodar als criteris següents:

- a) Tots els minusvàlids, sense cap discriminació, tenen dret a les prestacions dels serveis socials.
- b) Els serveis socials poden ser prestats tant per les administracions públiques com per institucions o persones jurídiques privades sense ànim de lucre.
- c) Els serveis socials per a minusvàlids, responsabilitat de les administracions públiques, els han de prestar les institucions i centres de caràcter general a través de les vies i mitjançant els recursos humans, financers i tècnics de caràcter ordinari, excepte quan, excepcionalment, les característiques de les minusvàlideses exigeixin una atenció singularitzada.

d) La prestació dels serveis socials ha de respectar al màxim la permanència dels minusvàlids en el seu medi familiar i en el seu entorn geogràfic, mitjançant la localització adequada d'aquests, a la vegada que ha de preveure, especialment, la problemàtica peculiar dels disminuïts que habiten en zones rurals.

e) S'ha de procurar la participació dels mateixos minusvàlids fins al límit que imposin els diferents tipus de minusvàlideses, singularment en el cas dels adults, en les tasques comunes de convivència, de direcció i de control dels serveis socials.

Article cinquanta-u.

U. Sens perjudici del que disposen altres articles d'aquesta Llei, els minusvàlids tenen dret als serveis socials d'orientació familiar, d'informació i orientació, d'atenció domiciliària, de residències i llars comunitàries, d'activitats culturals, esportives, ocupació de l'oci i del temps lliure.

Dos. A més, i com a complement de les mesures que preveu específicament aquesta Llei, es poden dispensar, amb càrrec a les consignacions que figurin a aquest efecte en el capítol corresponent dels pressupostos generals de l'Estat, serveis i prestacions econòmiques als minusvàlids que estiguin en situació de necessitat i que no tinguin els recursos indispensables per fer-hi front.

Article cinquanta-dos.

U. L'orientació familiar té com a objectiu la informació a les famílies, la seva capacitat i entrenament per atendre l'estimulació i maduració dels fills minusvàlids i l'adequació de l'entorn familiar a les necessitats rehabilitadores d'aquells.

Dos. Els serveis d'orientació i informació han de facilitar al minusvàlid el coneixement de les prestacions i serveis al seu abast, així com les condicions d'accés a aquests.

Tres. Els serveis d'atenció domiciliària tenen com a tasca la prestació d'atencions de caràcter personal i domèstic, així com la prestació rehabilitadora tal com ja disposa l'article dinou d'aquesta Llei, tot això només per als minusvàlids les situacions dels quals ho requereixin.

Quatre. Els serveis de residències i llars comunitàries tenen com a objectiu atendre les necessitats bàsiques dels minusvàlids que no tenen llar i família o amb greus problemes d'integració familiar.

Les administracions públiques, els mateixos minusvàlids i les seves famílies poden promoure aquestes residències i llars comunitàries. En la promoció de residència i llars comunitàries, realitzades pels mateixos minusvàlids i per les seves famílies, aquests han de tenir la protecció prioritària per part de les administracions públiques.

Cinc. Les activitats esportives, culturals, d'oci i temps lliure s'han de dur a terme sempre que es pugui, a les instal·lacions i amb els mitjans ordinaris de la comunitat. Només de forma subsidiària o complementària es poden establir serveis i activitats específics per als casos en què, per la gravetat de la minusvàlidesa, resulti impossible la integració.

A aquests efectes, en les normes que preveu l'article cinquanta-quatre d'aquesta Llei, s'han d'adoptar les previsions necessàries per facilitar l'accés dels minusvàlids a les instal·lacions esportives, recreatives i culturals.

Sis. Sens perjudici de l'aplicació de les mesures que preveu amb caràcter general aquesta Llei, i quan la profunditat de la minusvàlidesa ho faci necessari, la persona minusvàlida té dret a residir i ser assistida en un establiment especialitzat.

Article cinquanta-tres.

U. Els centres ocupacionals tenen com a finalitat assegurar els serveis de teràpia ocupacional i d'ajustament per

sonal i social als minusvàlids l'acusada minusvalidesa temporal o permanent dels quals els impedeixi la seva integració en una empresa o en un centre especial d'ocupació.

Dos. Les administracions públiques, d'acord amb les seves competències, han de dictar les normes específiques corresponents, i establir les condicions de tot tipus que han de reunir els centres ocupacionals perquè en sigui autoritzada la creació i el funcionament.

La seva creació i sosteniment són competència tant de les administracions públiques esmentades com de les institucions o persones jurídiques privades sense ànim de lucre, atenent aquestes últimes, en tot cas, les normes que per a la seva creació i funcionament es dictin d'acord amb el que disposa el paràgraf anterior.

TÍTOL IX

Altres aspectes de l'atenció als minusvàlids

SECCIÓ PRIMERA

Mobilitat i barreres arquitectòniques

Article cinquanta-quatre.

Una. La construcció, ampliació i reforma dels edificis de propietat pública o privada, destinats a un ús que impliqui la concurrència de públic, així com la planificació i urbanització de les vies públiques, parcs i jardins de les mateixes característiques, s'ha d'efectuar de tal manera que resultin accessibles i utilitzables als minusvàlids.

Dos. Queden únicament excloses de l'obligació anterior les reparacions que exigeixin la higiene, l'ornament i la conservació normal dels immobles existents, així com les obres de reconstrucció o conservació dels monuments d'interès històric o artístic.

Tres. Amb aquesta finalitat, les administracions públiques competents han d'aprovar les normes urbanístiques i arquitectòniques bàsiques i incloure les condicions a què s'han d'ajustar els projectes, el catàleg d'edificis als quals són aplicables aquestes i el procediment d'autorització, fiscalització i, si s'escau, sanció.

Article cinquanta-cinc.

U. Les instal·lacions, edificis, carrers, parcs i jardins existents la vida útil dels quals encara sigui considerable, s'han d'adaptar gradualment, d'acord amb l'ordre de prioritats que reglamentàriament es determini, a les regles i condicions que preveuen les normes urbanístiques i arquitectòniques bàsiques a què es refereix l'article anterior.

Dos. Amb aquesta finalitat, els ens públics han d'habilitar en els seus pressupostos les consignacions necessàries per al finançament d'aquestes adaptacions en els immobles que en depenguin.

Tres. Alhora, han de fomentar l'adaptació dels immobles de titularitat privada, mitjançant l'establiment d'ajudes, exempcions i subvencions.

Quatre. A més, les administracions urbanístiques han de considerar, i si s'escau incloure, la necessitat d'aquestes adaptacions anticipades, en els plans municipals d'ordenació urbana que formulin o aprovin.

Article cinquanta-sis.

Els ajuntaments han de preveure plans municipals d'actuació, per tal d'adaptar les vies públiques, parcs i jardins, a les normes aprovades amb caràcter general, i estan obligats a destinar un percentatge del seu pressupost a les finalitats que preveu aquest article.

Article cinquanta-set.

U. En els projectes d'habitatges de protecció oficial i habitatges socials, s'ha de programar un mínim del tres per cent amb les característiques constructives suficients per facilitar l'accés dels minusvàlids, així com el desenvolupament normal de les seves activitats motrius i la seva integració en el nucli en què habitin.

Dos. L'obligació que estableix el paràgraf anterior abasta, igualment, els projectes d'habitatges de qualsevol altre caràcter que construeixin, promoguin o subvencionin les administracions públiques i altres entitats dependents o vinculades al sector públic. Les administracions públiques competents han de dictar les disposicions reglamentàries per garantir la instal·lació d'ascensors amb capacitat per transportar simultàniament una cadira de rodes de tipus normalitzat i una persona no minusvàlida.

Tres. Les administracions públiques han de dictar les normes tècniques bàsiques necessàries per donar compliment al que disposen els dos apartats anteriors.

Quatre. Quan el projecte es refereixi a un conjunt d'edificis i instal·lacions que constitueixin un complex arquitectònic, aquest s'ha de projectar i construir en condicions que permetin, en tot cas, l'accessibilitat dels disminuïts als diferents immobles i instal·lacions complementàries.

Article cinquanta-vuit.

U. Sens perjudici del que disposen els articles anteriors, les normes tècniques bàsiques sobre edificació han d'incloure previsions relatives a les condicions mínimes que han de reunir els edificis de qualsevol tipus per permetre l'accessibilitat dels minusvàlids.

Dos. Totes aquestes normes s'han recollir en la fase de redacció dels projectes bàsics i d'execució, i s'han de denegar els visats oficials corresponents, bé de col·legis professionals o d'oficines de supervisió dels diferents departaments ministerials, als qui no les compleixin.

Article cinquanta-nou.

Per tal de facilitar la mobilitat dels minusvàlids, en el termini d'un any s'han d'adoptar mesures tècniques amb vista de l'adaptació progressiva dels transports públics col·lectius.

Article seixanta.

Els ajuntaments han d'adoptar les mesures adequades per facilitar l'estacionament dels vehicles automòbils pertanyents als minusvàlids amb problemes greus de mobilitat.

Article seixanta-u.

Es considera rehabilitació de l'habitatge, als efectes de l'obtenció de subvencions i préstecs amb subvenció d'interessos, les reformes que els minusvàlids, per causa de la seva minusvalidesa, hagin de realitzar en el seu habitatge habitual i permanent.

SECCIÓ SEGONA

Del personal dels diferents serveis

Article seixanta-dos.

U. L'atenció i prestació dels serveis que requereixin els minusvàlids en el seu procés de recuperació i integració han d'estar orientades, dirigides i realitzades per personal especialitzat.

Dos. Aquest procés, per la varietat, amplitud i complexitat de les funcions que abraça, exigeix el concurs de diversos especialistes que han d'actuar conjuntament com a equip multiprofessional.

Article seixanta-tres.

U. L'Estat ha d'adoptar les mesures pertinents per a la formació dels diversos especialistes, en nombre i amb les qualificacions necessaris per atendre adequadament els diversos serveis que requereixen els minusvàlids, tant a nivell de detecció i valoració com educatiu i de serveis socials.

Dos. L'Estat ha d'establir programes permanents d'especialització i actualització, de caràcter general i d'aplicació especial per a les diferents deficiències, així com sobre maneres específiques de recuperació, segons la diferent problemàtica de les diverses professions.

Article seixanta-quatre.

U. L'Estat ha de fomentar la col·laboració del voluntariat en l'atenció dels disminuïts i promoure la constitució i el funcionament d'institucions sense finalitat de lucre que agrupin persones interessades en aquesta activitat, a fi que puguin col·laborar amb els professionals en la realització d'actuacions de caràcter vocacional a favor d'aquells.

Dos. Les funcions que exerceixi aquest personal estan determinades, de forma permanent, per la prestació d'atencions domiciliàries i aquelles altres que no impliquin una permanència en el servei ni requereixin una qualificació especial.

Tres. Els poders públics han de procurar orientar cap a l'atenció dels disminuïts els qui resultin obligats a la realització d'una prestació civil substitutòria respecte del compliment del servei militar, i els qui s'incorporin al servei civil per a l'atenció de finalitats d'interès general de conformitat amb el que preveuen els articles trenta, dos i tres, de la Constitució i les disposicions que es dictin per al seu desplegament.

TÍTOL X

Gestió i finançament

Article seixanta-cinc.

U. En el termini màxim d'un any, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha d'efectuar la reorganització administrativa amb vista a l'atenció integral als disminuïts físics, psíquics i sensorials, que racionalitzi, simplifiqui i unifiqui els òrgans de l'Administració actualment existents i coordini racionalment les seves competències.

Dos. L'organització administrativa expressada a l'apartat anterior ha de preveure, especialment, la planificació de la política general d'atenció a minusvàlids; la descentralització dels serveis mitjançant la seva sectorització; la participació democràtica dels beneficiaris, per ells mateixos o a través dels seus representants legals i dels professionals del camp a la deficiència directament o a través d'associacions específiques; el finançament públic de les actuacions encaminades a l'atenció integral dels disminuïts; l'elaboració, programació, execució, control i avaluació dels resultats d'una planificació regional, i la integració d'aquesta planificació en el context dels serveis generals sanitaris, educatius, laborals i socials, i en el programa nacional de desenvolupament socioeconòmic.

Article seixanta-sis.

El finançament de les diferents prestacions, subsidis, atencions i serveis inclosos en aquesta Llei s'efectua amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat, i als de les comunitats autònomes i corporacions locals, d'acord amb les competències que els corresponguin respectivament. En els pressupostos esmentats s'han de consignar de manera específica les dotacions corresponents.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Les unitats de valoració actuals queden integrades, amb les seves corresponents dotacions pressupostàries actuals, en els equips multiprofessionals que preveu aquesta Llei.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera.—En les lleis i en les disposicions de caràcter reglamentari que, promulgades a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, regulin amb caràcter general els diferents aspectes de l'atenció als disminuïts físics, psíquics i sensorials que preveu aquesta Llei, s'hi han d'incloure preceptes que reconeguin el dret dels disminuïts a les prestacions generals i, si s'escau, l'adequació dels principis generals a les peculiaritats dels minusvàlids.

Segona.—El que disposa aquesta Llei s'entén sens perjudici del que preveuen els estatuts d'autonomia de les comunitats autònomes.

DISPOSICIONS FINALS

Primera.—En el termini de sis mesos, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha de sotmetre a les Corts un projecte de llei que modifiqui els títols IX i X del llibre I del Codi civil vigent, amb relació a la incapacitat i sistema tutelar de les persones deficients.

Segona.—En el termini d'un any el Govern ha de sotmetre a les Corts un projecte que modifiqui l'article tres-cents vuitanta, següents i concordants de la Llei d'enjudiciament criminal.

Tercera.—S'autoritza el Govern a modificar per decret, a proposta del Ministeri de Treball i Seguretat Social, les disposicions reguladores de la invalidesa incloses a la Llei general de la Seguretat Social, i a adaptar-les al que disposa aquesta Llei.

Quarta.—Es modifica l'article cent trenta-dos de la Llei de la Seguretat Social, text refós, perquè no sigui necessària l'alta mèdica per a la valoració de la invalidesa permanent, les seqüeles de la qual són definitives.

Cinquena.—Es modifica l'article cent trenta-cinc de la Llei de Seguretat Social, text refós, pel qual s'exigeix per a la declaració de gran invalidesa estar afectat d'incapacitat permanent absoluta per a tot treball. La gran invalidesa no implica necessàriament la incapacitat permanent absoluta per a tota classe de treball.

Sisena.—De conformitat amb el que preveu l'article dos de l'Estatut dels treballadors, el Govern, en el termini d'un any, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, ha d'aprovar les disposicions reguladores de treball de les persones amb capacitat física, psíquica o sensorial disminuïda que prestin serveis laborals en els centres d'ocupació especial a què es refereix aquesta Llei.

Setena.—Per adequar el cost dels drets inclosos en aquesta Llei d'integració social dels minusvàlids a les disponibilitats pressupostàries que permeti la situació econòmica del país, s'estableix la llista de prioritats següent, que les administracions públiques han d'atendre inexorablement, en la forma indicada més avall. De totes maneres, el cost total d'aquesta Llei ha d'estar plenament assumit en el termini màxim de deu anys a partir de la seva entrada en vigor.

Les prioritats esmentades són les següents per als dos primers anys d'aplicació de la Llei:

Primera.—Assistència sanitària i prestació farmacèutica.

Segona.—Serveis socials, en especial els centres ocupacionals per a minusvàlids profunds i grans invàlids.

Tercera.—Subsidi d'ingressos mínims, mitjançant augments percentuals, que s'han de realitzar de forma progressiva i continuada, i que s'han de determinar reglamentàriament, començant amb un mínim que sigui superior a les actuals percepcions per aquest concepte.

Quarta.—Subsidi per ajuda de tercera persona.

Cinquena.—Subsidi de mobilitat i compensació de transport.

Sisena.—Normativa sobre educació especial.

Setena.—Normativa sobre mobilitat i barreres arquitectòniques.

Vuitena.—Normativa sobre centres especials d'ocupació.

Novena.—Normativa sobre els equips multiprofessionals.

Desena.—Normativa sobre els programes permanents d'especialització i actualització que preveu l'article seixanta-tres, dos.

La resta de les prestacions, subsidis, atencions i serveis es poden desenvolupar amb posterioritat al termini abans indicat, en funció de les necessitats generades per l'aplicació d'aquesta Llei.

Aquest desenvolupament s'ha de fer de manera progressiva i continuada, perquè cada bienni, fins a arribar al termini màxim de deu anys fixats anteriorment, es posin en marxa les prestacions, subsidis, atencions i serveis que preveu aquesta Llei o es compleixin els ja iniciats.

Vuitena.—Queden derogades totes les normes que siguin contràries a aquesta Llei.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, set d'abril de mil nou-cents vuitanta-dos.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

LEOPOLDO CALVO-SOTELOY BUSTELO

10344 REIAL DECRET LLEI 7/1982, de 30 d'abril, pel qual es crea l'Institut d'Astrofísica de les Canàries i se n'estableix el règim jurídic. («BOE» 107, de 5-5-1982.)

Les condicions atmosfèriques requerides per a l'observació astrofísica es donen a les illes Canàries amb una perfecció insòlita, fet que va portar el setze de setembre de mil nou-cents setanta-cinc que el Consell Superior d'Investigacions Científiques, la Mancomunitat Provincial Interinsular de Cabildos de Santa Cruz de Tenerife i la Universitat de La Laguna subscriu davant el ministre d'Educació i Ciència un conveni per a l'establiment a les Canàries d'un institut d'astrofísica, en el qual col·laboressin les tres institucions.

D'altra banda, el Regne d'Espanya va signar el vint-i-sis de maig de mil nou-cents setanta-nou un acord amb els governs de Dinamarca, Regne Unit de Gran Bretanya i Irlanda del Nord i Suècia («Butlletí Oficial de l'Estat» de sis de juliol), destinat a promoure la cooperació en matèria d'astrofísica entre els quatre països i qualsevol altre estat

que desitgi adherir-se a l'Acord amb el consentiment dels estats parts en aquest. Així mateix el Consell Superior d'Investigacions Científiques d'Espanya, la Secretaria d'Investigació de Dinamarca, el Consell d'Investigacions Científiques del Regne Unit i la Reial Acadèmia de Ciències de Suècia van signar en la mateixa data un protocol sobre cooperació en matèria d'astrofísica, per al desenvolupament de la cooperació prevista a l'Acord.

Davant la imminent entrada en vigor de l'Acord i a fi que Espanya pugui complir més adequadament els seus compromisos internacionals, es fa necessària i urgent l'adopció de les mesures necessàries perquè l'Institut d'Astrofísica de les Canàries, una vegada reconeguda la seva personalitat jurídica i plena capacitat d'obrar, pugui assumir les funcions, drets i obligacions derivades de l'Acord i protocol esmentats.

En virtut d'això, amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia trenta d'abril de mil nou-cents vuitanta-dos i en ús de l'autorització continguda a l'article vuitanta-sis de la Constitució,

DISPOSO :

Article primer.—Amb la denominació d'Institut d'Astrofísica de les Canàries es crea un consorci públic de gestió la finalitat del qual és la investigació astrofísica.

L'Institut d'Astrofísica de les Canàries està integrat per l'Administració de l'Estat, que actua primordialment a través del Ministeri de la Presidència, la Junta de les Canàries, la Universitat de La Laguna i el Consell Superior d'Investigacions Científiques.

Article segon.—L'Institut d'Astrofísica de les Canàries té personalitat jurídica i capacitat d'obrar per al compliment dels fins següents:

a) Realitzar i promoure qualsevol tipus d'investigació astrofísica o relacionada amb aquesta.

b) Difondre els coneixements astronòmics, col·laborar en l'ensenyament universitari especialitzat d'astrofísica i astrofísica al districte universitari de La Laguna i formar i capacitar personal científic i tècnic en tots els camps relacionats amb l'astrofísica.

c) Administrar els centres, observatoris i instal·lacions astronòmiques ja existents i els que en el futur es creïn o incorporin a la seva administració, així com les dependències al seu servei.

d) Fomentar les relacions amb la comunitat científica nacional i internacional.

Article tercer.—L'Administració de l'Estat, la Junta de les Canàries, la Universitat de La Laguna i el Consell Superior d'Investigacions Científiques exerceixen les seves respectives competències a l'Institut a través del seu Consell Rector.

Al Consell Rector, com a òrgan decisoriu suprem en matèria administrativa i econòmica de l'Institut, li corresponen les funcions següents:

a) Vetllar pel compliment dels fins de l'Institut.

b) Desenvolupar la seva organització interna.

c) Aprovar el Reglament de funcionament.

d) Aprovar l'avantprojecte de pressupost anual d'exploració i capital per a la seva elevació al Ministeri d'Hisenda.

e) Acordar la realització d'actes de disposició sobre els béns i valors que integrin el seu patrimoni, d'acord amb la Llei general pressupostària.

f) Acceptar l'adscripció de personal procedent d'altres organismes.

g) Exercir les facultats que, no previstes als apartats anteriors, es refereixin necessàriament al Consell Rector de l'Institut.

Article quart.—El Consell Rector està integrat per un president, un vocal en representació de cadascuna de les